

Научно-наставном вијећу

Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву

**ИЗВЈЕШТАЈ О ОЦЈЕНИ УРАЂЕНЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
КАНДИДАТА МР МЕЛВЕДИНА ЈАШАРЕВИЋА
„СТАТУСНЕ ПРОМЈЕНЕ У РЕОРГАНИЗАЦИЈИ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА“**

Одлуком Научно-наставног вијећа Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву број 795/19 од 24.04.2019. године именована је комисија за оцјену и одбрану докторске дисертације (у даљем тексту: Комисија) под називом: „**Статусне промјене у реорганизацији стечајног дужника**“ кандидата **мр Мелведина Јашаревића** у саставу:

- **Проф. др Ранка Рачић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Грађанско право, предсједник Комисије,
- **Проф. др Дијана Марковић - Бајаловић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Пословно право и право друштава, ментор и
- **Проф. др Един Ризвановић**, редовни професор Правног факултета Универзитета „Демал Биједић“ у Мостару, ужа научна област Трговачко право и право друштава, члан Комисије.

Након прегледа и анализе текста докторске дисертације, Комисија подноси Научно-наставном вијећу Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

1. Основни подаци о кандидату

Кандидат мр Мелведин Јашаревић, рођен је 9. децембра 1978. године у Бања Луци. Основну школу „Ајша Карабеговић“ завршио је у Бања Луци. Средњу техничку школу завршио је у Травнику. Звање дипломираног правника стекао је на Правном факултету Универзитета у Сарајеву. Завршио је постдипломске студије на Правном факултету

Универитета у Зеници, одбранивши 11. септембра 2013. године магистарски рад на тему „Правне посљедице статусних промјена спајања привредних друштава у Босни и Херцеговини“, чиме је стекао научни степен магистра правних наука.

У периоду од 04.02.2008–24.05.2010. године обављао је послове секретара Факултета за привредну и техничку логистику и Економског факултета, Универзитета у Травнику. Од 25.05.2010–18.10.2013. године обављао је послове генералног секретара Интернационалног универзитета у Травнику. У периоду од 04.12.2013 - 31.12.2015. радио је као генерални секретар на American Northwest University. Од 01.01.2016. године до данас, ради на Интернационалном универзитету у Горажду у својству секретара Универзитета. Када је у питању ангажман у настави, именовани је почев од 2008. године до данас на претходно наведеним високошколским установама обављао послове асистента, а затим од 2015. године и вишег асистента на наставним предметима Пословно право, Право привредних друштава, Саобраћајно пословно право и Облигационо право. Положио је стручни управни испит. Објавио је више радова у научним и стручним часописима.

2. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области

Привредно законодавство у Босни и Херцеговини већ више од двије деценије пролази кроз процес реформи, са циљем стварања правног оквира компатибилног потребама тржишних економија и усклађивања привредног законодавства са правним тековинама Европске уније. У Републици Српској и Федерацији БиХ усвојено је ново законодавство о привредним друштвима, које на општи начин уређује облике привредних друштава, њихово оснивање, унутрашњу организацију, статусне промјене, повезивање и престанак. Република Српска донијела је Закон о привредним друштвима 2008. године („Сл. гласник РС“, бр. 127/2008, 58/2009, 100/2011, 67/2013 и 100/2017), а Федерација БиХ 2015. године („Сл. новине ФБиХ“, бр. 81/2015). Паралелно је текла и реформа стечајног законодавства. У Републици Српској усвојен је нови Закон о стечају 2016. године („Сл. гласник РС“, бр. 16/2016), док је у Федерацији БиХ још увијек на снази Закон о стечајном поступку из 2003. године („Сл. новине ФБиХ“, бр. 29/2003, 32/2004, 42/2006, 4/2017- одлука УС и 52/2018). У Брчко Дистрикту на снази су Закон о предузећима из 2011. („Сл. гласник БД“, бр. 49/2011-пречишћен текст) и Закон о стечају, принудном поравнању и ликвидацији у Брчко Дистрикту БиХ („Сл. гласник БД“, бр. 1/2002).

Законодавство о привредним друштвима и стечајно законодавство је комплементарно, јер је стечај један од начина престанка привредних друштава. У новије вријеме у стечајно законодавство уводи се институт реорганизације привредних друштава у финансијским тешкоћама, како би се финансијске тешкоће пребродиле и привредно друштво оспособило за наставак пословања и уредно извршавање својих обавеза према повјериоцима. Стечајно законодавство нужно мора полазити од општих правних правила којима се уређује статус привредних друштава, јер стечај, по дефиницији, води промјени статуса привредног друштва. Упркос наведеном, приликом доношења стечајних закона законодавци у БиХ нису у пуној мјери уважавали законодавство о привредним друштвима.

Наведено је врло уочљиво у материји статусних промјена. Институт статусних промјена обухвата различите врсте реорганизације привредних друштава: спајање, припајање, подјелу, одвајање, као и комбинацију тих промјена. Статусне промјене се проводе из различитих разлога, а један од разлога може бити санирање економски и финансијски посрнулог привредног друштва. Привредно друштво може пролазити кроз статусне промјене у току стечајног поступка и изван стечајног поступка. Уколико се статусне промјене проводе над привредним друштвом које није у стечају, на статусне промјене примјењује се општи правни режим прописан законодавством о привредним друштвима. Уколико се статусне промјене проводе у току стечајног поступка, као једна од мјера предвиђених планом реорганизације стечајног дужника, морају се примјенити норме стечајног законодавства и, супсидијарно, норме закона којима се на општи начин уређују привредна друштва.

Проблем у пракси настаје због тога што поступак статусних промјена привредних друштава и поступак усвајања плана реорганизације који предвиђа провођење статусних промјена у току стечаја нису усклађени. Прецизније, приликом доношења стечајних закона у БиХ законодавци нису водили рачуна о правилима статусних промјена у законодавству о привредним друштвима. Отуда бројна питања нису ријешена, као што су, примјера ради, положај и улога чланова/акционара привредног друштва над којим се води стечајни поступак и с, тим у вези, паралелно провођење процедуре доношења одлука о статусним промјенама на органима привредног друштва (скупштини чланова/акционара) и стечајним органима (скупштина повјерилаца и суд).

Иако је проблем уочен у пракси, законодавство, судска пракса и правна теорија у БиХ још увијек му не посвећују довољно пажње. Постоји већи број књига и чланака који имају за предмет стечај и поједине стечајне институте, али се питање статусних промјена у поступку стечајне реорганизације још увијек налази на маргинама правне науке у БиХ и другим државама региона.

Допринос докторске дисертације развоју науке огледа се у томе што је проблем усклађености законодавства о привредним друштвима и стечајног законодавства у БиХ смјештен у фокус предметног истраживања, како би се учили правни проблеми у вези са провођењем статусних промјена у поступку стечајне реорганизације, правне празнине у позитивном законодавству у вези са тим и, напослијетку, како би се дале препоруке законодавцима у БиХ за потребне измјене стечајног законодавства.

3. Оцјена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области

Тема докторске дисертације је врло комплексна. Њена успјешна обрада претпостављала је анализу теорије, законодавства и судске праксе у двије комплементарне, али ипак одвојене правне области. Истраживање је додатно било усложнено чињеницом да у БиХ не постоји јединствено привредно законодавство, већ је материја статусних промјена и стечаја уређена законима ентитета и Брчко Дистрикта.

Како је већ напоменуто, правни проблеми који се обрађују у докторској дисертацији нису претходно били предмет посебне научне анализе, ни у Босни и Херцеговини, нити у

државама окружења насталим на бившем југословенском простору. Кандидат је, како би адекватно одговорио сложеном задатку који се пред њега поставио, морао да проведе опсежну компаративну анализу законских рјешења, теоријских ставова и ставова судске праксе у питањима статусних промјена и стечајне реорганизације, а затим да изврши синтезу научних резултата и понуди аргументоване одговоре на уочене правне проблеме.

У првим дјеловима докторске дисертације у којима се обрађују институти стечаја, реорганизације и статусних промјена, кандидат се већој мјери ослања на научне и стручне радове аутора из Босне и Херцеговине, Србије, Хрватске и Црне Горе, а у мањем обиму на књиге и чланке на страним језицима (претежно са енглеског говорног подручја). У тим дијеловима дисертације допринос кандидата огледа се преваходно у оригиналној систематизацији питања која су од значаја за изабрану тему и свеобухватној и досљедној примјени компаративног метода. Кандидат је вршио поређење актуелних законских рјешења у ентитетима БиХ у материји статусних промјена и стечаја и реорганизације у стечају. Колико је Комисији познато, предметно истраживање је једно од ријетких у оквиру којег су паралелно анализирана законодавства о привредним друштвима и стечају БиХ ентита, што потврђује његову оригиналност. Понекад се, ипак, уочава недосљедност, која се види у томе што кандидат не анализира увијек законска рјешења у Брчко Дистрикту или пропушта да констатује да законодавство Брчко Дистрикта не уређује поједина питања. На бројним мјестима у дисертацији, кандидат успјешно указује на законска рјешења и судску праксу у државама региона, који могу послужити као узор БиХ законодавцима у уређивању појединих питања.

Оригиналност научног рада кандидата у пуној мјери долази до изражаја у посљедњем дијелу дисертације, у којем је кандидат понудио одговоре на претходно уочене правне проблеме. Не улазећи на овом мјесту у исправност изнијетих научних ставова, Комисија цијени да је кандидат успјешно испунио задатак да кроз своју докторску дисертацију понуди оригинално рјешење уочених правних проблема.

Комисија стога констатује да је докторска дисертација неспорно резултат оригиналног научног рада кандидата.

4. Преглед остварених резултата кандидата у одређеној научној области

Кандидат је објавио више радова из области пословног права и права друштава, а издвајамо неке од њих:

- *Привредна друштва у Босни и Херцеговини са посебним освртом на Европске стандарде*, Зборник радова међународног симпозијума „Ефикасност и управљање“, Бањалука, 2011. године, стр. 1-10;

- *Мерџери и аквизиције у Босни и Херцеговини у процесу придруживања Европској Унији*, Часопис ФЕБ, јуни 2014. стр. 74-78;
- *Директиве Европске Уније у погледу привредних друштава у Босни и Херцеговини*, Часопис ФЕБ, јули 2014. стр. 80-85.

5. Оцјена о испуњености обима и квалитета докторске дисертације у односу на пријављену тему

Докторска дисертација кандидата мр Мелведина Јашаревића под називом „Статусне промјене у реорганизацији стечајног дужника“ има 205 страница текста. Писана је латиничним писмом, фонт Times New Roman 12, са проредом 1.5. Рад се састоји од увода, четири поглавља и закључка. На крају рада је дат списак кориштене литературе и правних извора. Текст докторске дисертације садржи 799 фуснота.

У уводу (стр. 5-7) докторске дисертације наводе се разлози и мотиви за истраживање статусних промјена у поступку реорганизације стечајног дужника. Указује се да је ријеч о неистраженом правном подручју, јер постојећи правни прописи нису dostatни да у потпуности регулишу ову правну материју, а правна теорија и пракса су веома оскудни. У том контексту, кандидат указује на значај статусних промјена са аспекта стечајног дужника, али и других учесника у поступку стечајне реорганизације. У уводу се пресумира да су статусне промјене једна од мјера које могу довести до економског и финансијског опоравка стечајног дужника.

Кандидат је у уводу такође дефинисао предмет и циљ истраживања. Предмет истраживања су статусне промјене које се проводе у току стечајне реорганизације, а посебно врсте статусних промјена које су могу проводити у стечају, поступак стечаја и реорганизације, те улога органа стечајног поступка у поступку реорганизације, као и положај и улога свих учесника поступка статусних промјена и поступка стечајне реорганизације, имајући у виду да та питања нису цјеловито регулисана у стечајном законодавству БиХ. Циљ рада је да се дефинише улога и положај учесника статусних промјена у стечајној реорганизацији и сам поступак статусних промјена који се проводи у оквиру стечајне реорганизације, те да се законодавцима БиХ предложи рјешења којима би се унаприједило законодавство у БиХ у материји статусних промјена у стечају.

У првом дијелу рада под називом „**Стечај и стечајни поступак**“ (стр. 8-68) дају се појмовно одређење стечаја и основне карактеристике стечајног поступка. У том контексту објашњен је правни и економски аспект стечаја. Да би се лакше разумио институт стечаја појашњена је генеза његовог настанка и развоја све до савременог стечајног законодавства. У сврху разумјевања ове правне материје специфицирани су извори права у САД и Европској унији који су утицали на реформу стечајног законодавства у Европи и, посебно, у транзицијским земљама. Посебно су наведени правни извори и приказан је развој стечајног права у БиХ. Кандидат затим анализира ток стечајног поступка. Истиче да је стечај стање дужника, а стечајни поступак правна процедура. Кандидат објашњава сваку од фаза кроз коју стечајни дужник мора проћи у овом поступку. Кандидат посебно

анализира разлоге који доводе до отварања стечајног поступка и објашњава стечајна начела. Објашњена је и улога и положај органа стечајног поступка. На крају првог дијела, кандидат елаборира правне посљедице стечајног поступка и утјецај провођења стечајног поступка на правне послове стечајног дужника. Дат је осврт на спорове стечајног дужника и институт побијања правних радњи стечајног дужника. Имајући у виду значај правног положаја радника, кандидат је посебно објаснио права радника у стечајном поступку.

У другом дијелу рада, под називом „Реорганизација стечајног дужника“ (стр. 69-110), објашњени су основни појмови обухваћени институтом реорганизације стечајног дужника и историјски развој тог правног института. Истакнута су начела реорганизације стечајног дужника и улога и значај државе у том поступку. Објашњена је цјелокупна процедура реорганизације стечајног дужника. Кандидат у раду објашњава врсте стечајних планова с обзиром на циљ реорганизације. Објашњени су правни учинци потврђеног стечајног плана и надзор над његовим провођењем, затим институт обуставе провођења усвојеног плана реорганизације и поновно покретање стечајног поступка у случају обуставе. На крају другог дијела објашњене су мјере које се могу примјенити приликом реорганизације стечајног дужника, међу којима су и статусне промјене.

У трећем дијелу, под називом „Статусне промјене“ (стр. 111-167), појашњен је институт статусних промјена као и разлози за провођење статусних промјена. Анализирани су важећи прописи који регулишу статусне промјене у БиХ, уз истицање различитости у законима о привредним друштвима ентитета БиХ и Брчко дистрикта. Такође је указано на хармонизацију права којим се регулишу статусне промјене привредних друштава у европским државама под окриљем Европске уније. Кандидат је објаснио све законом допуштене моделе статусних промјена, а такође и промјену правне форме, коју он подводи под шири појам института статусних промјена. У том контексту су објашњена права и обавезе дионичара, односно чланова друштва у поступку статусних промјена. Анализирани су и права радника у поступку статусних промјена, те улога и значај ревизије, садржина финансијских извјештаја и других исправа које су неопходне у овој процедури. Указано је на улогу Комисије за вриједносне папире у овом поступку и објашњена је улога нотара и регистарског суда у погледу уписа статусних промјена у судски регистар. На крају овог дијела су анализирани правне посљедице које наступају за учеснике статусних промјена приликом њиховог провођења.

Тема четвртог дијела су „Статусне промјене у реорганизацији стечајног дужника“ (стр. 168-187). У овом дијелу рада објашњене су специфичности статусних промјена у поступку реорганизације и проблеми који се јављају приликом провођења законом допуштених статусних промјена у стечајној реорганизацији. Истакнут је значај и улога органа стечајног дужника у доношењу одлука о статусним промјенама, те специфичност положаја и улоге чланова/дионичара стечајног дужника и других привредних друштава који евентуално учествују у статусним промјенама у стечајној реорганизацији (статусне промјене спајања и припајања). Кандидат уочава велико одступање правних рјешења у БиХ у односу на државе чланице ЕУ, када је ријеч о регулисању статусних промјена у поступку реорганизације стечајног дужника. Кандидат анализира процедуру прихватања садржаја стечајног плана, посебно са аспекта улоге чланова, односно дионичара стечајног

дужника, те начин намирења потраживања повјерилаца стечајног дужника и друштва слѣдника након усвајања плана и правни положај друштва слѣдника у вези са тим. Кандидат је у потпуности објаснио процедуру провођења статусних промјена у процесу реорганизације стечајног дужника и правне посљедице њиховог провођења.

У закључку (стр. 188-190) аутор резимира резултате својих истраживања. Кандидат закључује да статусне промјене у реорганизацији стечајног дужника нису на јединствен начин регулисане законодавствима ентитета, већ је неопходно да се постојеће стечајно законодавство и законодавство о привредним друштвима синхронно примјењују. Кандидат истиче празнине у законским рјешењима, које се тешко могу отклонити методима правног тумачења, већ је неопходно измјенама закона уредити положај и улогу чланова/дионичара стечајног дужника у поступку статусних промјена у реорганизацији, те права повјерилаца свих друштава учесника у статусној промјени и друга важна питања.

Литература (стр. 191-205) садржи списак домаћих и иностраних коришћених извора разврстаних на слѣдеће библиографске референце: књиге, монографије, докторске и магистарске радове, научне и стручне чланке, домаће и међународне правне прописе, судску праксу и интернет изворе. Кандидат је у списку литературе навео 91 библиографску јединицу категорије књига, монографских, докторских и магистарских радова, као и 132 научна и стручна чланка. Кандидат је од коришћених прописа навео правне прописе БиХ, Србије, Словеније, Хрватске, Црне Горе и Њемачке, а такође и директиве и уредбе Европске уније у материји стечаја и статусних промјена. Наведена је и судска пракса судова БиХ, Србије и Хрватске.

6. Научни резултати докторске дисертације

Полазна хипотеза докторске дисертације јесте да се институти стечаја, стечајне реорганизације и статусних промјена не могу изоловано посматрати нити правно регулисати. Та је претпоставка у потпуности потврђена, јер је кандидат уочио низ правних празнина и неусклађености у позитивним законима БиХ, које објективно онемогућују дјелотворно провођење статусних промјена у поступку реорганизације стечајног дужника.

Фокус стечајних закона у БиХ и упоредном законодавству је заштита повјерилаца. Стечајно законодавство треба да омогући најповољније намирење повјерилаца стечајног дужника. У стечају, пословна способност привредног дужника се ограничава управо из разлога заштите интереса повјерилаца. У току стечајног поступка, стечајног дужника заступа стечајни управник, док се овлашћења чланова управе гасе, а све одлуке којима се одређује ток стечајног поступка и проводе поједине радње у стечају доносе органи стечајног поступка. У реформисаном стечајном законодавству у БиХ и државама окружења, повјериоци су добили значајну улогу. Они одлучују о судбини стечајног дужника на скупштини повјерилаца, која је обавезан орган стечајног поступка. Ново стечајно законодавство увело је институт реорганизације стечајног дужника, који омогућује да се над стечајним дужником примјене разне врсте мјера – статусних, облигационоправних, организационих и др. О примјени мера реорганизације у стечају одлучује скупштина повјерилаца, а потребна је и сагласност стечајног дужника за њихово провођење. Једна од мјера реорганизације могу бити статусне промјене. Статусне

промјене су детаљно уређене законодавством о привредним друштвима. Будући да статусне промјене мјењају статус привредног друштва, о тим промјенама одлучују чланови, односно акционари, као власници капитала уложеног у привредно друштво.

Позитивно законодавство у БиХ оставља нерјешеним питање улоге чланова/акционара приликом усвајања плана реорганизације стечајног дужника који укључује и статусне промјене. То је врло значајно питање, јер право на удио члана/акционара привредног друштва представља скуп личних и имовинских права која уживају правну заштиту. Право на имовину је једно од основних људских права заштићено Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода. Стечајно законодавство у БиХ, међутим, у потпуности игнорише права чланова/акционара стечајног дужника приликом одлучивања о реорганизацији стечајног дужника.

Кандидат је поставио питање да ли се права чланова/акционара стечајног дужника да учествују у одлучивању о статусним промјенама и другим мјерама реорганизације могу суспендовати у току стечајног поступка, т.ј. да ли интерес заштите повјерилаца може имати примат над интересима чланова привредног друштва у мјери да чланови привредног друштва не могу имати никакву улогу приликом одлучивања о статусним промјенама у стечајној реорганизацији? Такође је постављено питање заштите повјерилаца у току провођења стечајног плана, када је стечајни дужник припојен друштву слѣднику. На који начин се штите повјериоци друштва слѣдника? Да ли се у том случају примјењују правила законодавства о привредним друштвима која се тичу правних посљедица статусних промјена, или се пријењују правила стечајног законодавства о надзору над испуњењем стечајног плана? Коначно, постављено је и питање синхронизације радњи провођења статусних промјена и усвајања и провођења плана реорганизације, будући да су оне уређене различитим законима.

Кандидат је врло добро уочио наведене правне проблеме, детаљно анализирајући рјешења закона о привредним друштвима и стечајних закона БиХ ентитета. Кандидат је примјенио и упоредноправну анализу стечајног и привредног законодавства и судске праксе у државама региона и Европској унији, да би на тај начин дошао до могућих рјешења за уочене правне проблеме.

Конкретан научни допринос докторске дисертације огледа се у сљедећем:

- 1) Упоредноправној анализи законодавства о привредним друштвима и стечају у БиХ ентитетима која је резултирала уочавањем постојећих разлика и правних празнина у правном регулисању института стечаја, реорганизације и статусних промјена и апострофирањем рјешења која су прихватљивија са становишта правних принципа, али и конкретних друштвених и економских околности у БиХ;
- 2) Предлозима за измјене и допуне стечајног законодавства и/или законодавства о привредним друштвима у БиХ ентитетима, како би се потпуније уредили специфични проблеми статусних промјена које се проводе унутар стечајне реорганизације.

7. Примјењивост и корисност резултата у теорији и пракси

Комисија оцјењује да ће докторска дисертација имати велики теоријски и практичан значај. У теоријским смислу, значај овог истраживања огледа се у томе што је на систематичан начин, уз примјену одговарајућих правних метода, анализиран правни проблем који претходно није био самостално и цјеловито обрађиван ни у правној теорији БиХ, нити у правној теорији држава пониклих на бившем југословенском простору. Кандидат је изнио оригиналне научне ставове који ће свакако подстаћи теоријску расправу. Поред тога, докторска дисертација садржи обиље информација о научној и стручној литератури у материји стечаја, реорганизације и статусних промјена, те о домаћем и упоредном законодавству и судској пракси. Стога ће послужити као користан извор научним радницима који ће се у будућности бавити овим институтима.

Значај докторске дисертације је подједнако велики и у практичном смислу. Кандидат је уочио правне проблеме који су објективно препрека дјелотворном провођењу реорганизације стечајног дужника у пракси БиХ судова и указао је законодавцима којим путем је потребно ићи да би се ти проблеми превазишли. Чак и уколико законодавци у БиХ остану на становишту да стечајно законодавство није потребно мијењати, докторска дисертација ће имати практичан значај, јер садржи приједлоге како да се у оквирима важећих законских прописа ефикасно проведу статусне промјене у реорганизацији, уз уважавање и заштиту законитих и легитимних интереса свих учесника овог поступка.

8. Начин презентирања резултата научној јавности, закључна оцјена и приједлог

Докторска дисертација биће доступна јавности, јер су њени одштампани примјерци депоновани у библиотеци Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву. Кандидат ће у складу са важећим прописима јавно бранити докторску дисертацију на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву. Јавна одбрана ће претходно бити јавно оглашена. Комисија је, такође, мишљења да докторска дисертација треба да буде објављена у виду монографије, како би била доступна широј научној и стручној јавности.

Докторска дисертација **мр Мелведина Јашаревића** под називом „**Статусне промјене у реорганизацији стечајног дужника**“ је самосталан научно-истраживачки рад у којем је кандидат одабрану тему обрадио адекватном примјеном научних и стручних метода. Кандидат је на свеобухватан и систематичан начин обрадио и презентовао тему која претходно није била засебно анализирана у научној и стручној литератури у БиХ. Кандидат је примјеном упоредноправног метода, те анализом правне теорије, домаћег и упоредног законодавства и судске праксе и синтезом научних резултата дошао до оригиналних научних ставова који ће бити од користи за будућа научна истраживања у овој области и реформу привредног законодавства у БиХ.

Имајући у виду све наведено, Комисија оцјењује да рад **мр Мелведина Јашаревића** под називом „**Статусне промјене у реорганизацији стечајног дужника**“ представља самосталан научни рад, који својом оригиналношћу, обимом и квалитетом задовољава услове да буде брањен у поступку стицања звања доктора наука.

Комисија има задовољство и част да **предложи** Научно-наставном вијећу Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву да **прихвати овај Извјештај о урађеној докторској дисертацији и покрене поступак одбране докторске дисертације.**

Подгорица, дана 10.06.2019. године

Чланови Комисије:

1. Проф. др Ранка Рачић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Грађанско право, председник Комисије

2. Проф. др Дијана Марковић - Бајаловић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Пословно право и право друштава, ментор

3. Проф. др Един Ризвановић, редовни професор Правног факултета Универзитета „Демал Биједић“ у Мостару, ужа научна област Трговачко право и право друштава, члан Комисије